

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-570/15

X
proti
Staatssecretaris van Financiën

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden)

„Predhodno odločanje – Uporaba sistemov socialne varnosti – Delavci migranti – Določitev zakonodaje, ki se uporablja – Uredba (EGS) št. 1408/71 – Člen 14(2)(b)(i) – Oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic – Oseba, ki je zaposlena v eni državi članici in ki del svojih dejavnosti opravlja v državi članici, kjer stalno prebiva“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. septembra 2017

Socialna varnost — Zakonodaja, ki se uporablja — Člen 14(2)(b) Uredbe št. 1408/71 — Oseba, ki je običajno zaposlena v več državah članicah — Pojem — Oseba, ki je zaposlena v eni državi članici, stalno prebiva pa v drugi državi članici ter del svojih dejavnosti opravlja v državi članici, kjer stalno prebiva, in sicer v višini 6,5 % svojih delovnih ur — Izključitev

(Uredba Sveta št. 1408/71, člen 14(2)(b)(i))

Člen 14(2)(b)(i) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 ter kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008, je treba razlagati tako, da se za osebo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari – ki je zaposlena pri delodajalcu s sedežem na ozemlju ene države članice, sama pa stalno prebiva v drugi državi članici, na ozemlju katere je v zadevnem letu opravila del te dejavnosti, in sicer v višini 6,5 % svojih delovnih ur, pri čemer to ni bil predmet predhodnega dogovora z njenim delodajalcem – ne šteje, da je običajno zaposlena na ozemlju dveh držav članic v smislu te določbe.

Iz te določbe, ki odstopa od splošnega pravila navezne okoliščine države članice zaposlitve, izhaja, da je pogoj za njeno uporabo, da je zadevna oseba običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic.

Vendar taka zahteva pomeni, da zadevna oseba običajno opravlja pomembne dejavnosti na ozemlju dveh ali več držav članic (glej po analogiji sodbo z dne 30. marca 2000, Banks in drugi, C-178/97, EU:C:2000:169, točka 25).

V zvezi s tem okoliščine, da zadevna oseba dejavnosti opravlja le občasno na ozemlju države članice, ni mogoče upoštevati za uporabo člena 14(2)(b)(i) Uredbe št. 1408/71.

Za presojo, ali je za osebo treba šteti, da je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic, ali pa gre, nasprotno, za dejavnosti, ki so le občasno porazdeljene na ozemlju več držav članic, je treba upoštevati zlasti trajanje obdobja dejavnosti in naravo zaposlitve, kot sta določena v pogodbenih dokumentih, in dejansko opravljene dejavnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 12. julija 1973, Hakenberg, 13/73, EU:C:1973:92, točka 20, in z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, točka 44).

(Glej točke od 18 do 21, 29 in izrek.)